मृतेन जरितारमङ्धि" इति। हे यज्ञ यागनिष्पादकवह्ने सुमतौ भक्तियुक्तायामस्मदीयायां बुद्धौ प्रतितिष्ठ प्रतिष्ठितो भव। किं कुर्व्वन् यजमानस्यार्थं दीर्घमायुः कुर्व्वन्, तादृशं त्वां पुरुधा बहुधा वसूनि धनानि आविशन्तु सर्व्वतः प्रविशन्तु। अथानन्तरं जरितारं जरां प्राप्यन्तं यजमानम् अमृतेनाङ्धि नाशरहितेन स्वर्गलोकेन संयोजय। एतयोर्मन्त्रयोरुत्तरवेद्यामग्निप्रतिष्ठापने विनियोगमापस्तम्ब आह, अग्ने बाधस्वेत्यारभ्य सम्भारेषु प्रतिष्ठाप्येत्यन्तेन वाक्येन॥

अथ त्रिंशीमाह। "इन्द्रः शुनावद्वितनोति सीरम्। संवत्सरस्य प्रतिमाणमेतत्। अर्कस्य ज्योतिस्तदिदा सज्येष्ठम्। संवत्सरꣳ शुनवत्सीरमेतत्" इति। अयमिन्द्रः शुनावत्सीरं वायुवत्सहभूतमादित्यं वितनोति विस्तारयति। एतदादित्यस्य विस्ताररूपं संवत्सरस्य प्रतिमाणं प्रतिनिधिरूपम्। आदित्यगमनावृत्त्या हि संवत्सरो निष्पाद्यते। तदित् तदानीमेव अर्कस्यादित्यस्य ज्योतिः ज्येष्ठम् अतिप्रशस्तं प्रवृद्धं यावत् यज्ज्योतिः संवत्सरनिष्पादकत्वात् संवत्सरस्वरूपं शुनवद्वायुसंयुक्तं सीरम् आदित्यमण्डलरूपं इत्येतत् ज्येष्ठत्वम्॥

एकत्रिंशीमाह। "इन्द्रस्य राधः प्रयतं पुरुत्मना। तदर्करूपं विमिमानमेति। द्वादशारे प्रतितिष्ठतीहृषा" इति। इन्द्रस्य राधः सर्व्वकर्म्मसाधकं यत्सामर्थ्यं तत् पुरु प्रभूतम् आत्मना प्रयतं स्वेनैव सम्पादितं तत्सामर्थ्यम्। अर्कस्वरूपं सूर्य्यस्वरूपं भूत्वा विमिमानमेति सर्व्वैः प्राणिभिर्विशेषेण प्रतीयमानं